

Jáksó László kétmilliárdja

2011 szeptember 01. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása

Még nincs értékelve

Mérték

A Népszabadság értesüléséért, miszerint készül? szappanoperájával Jáksó László akár kétmilliárdos szerz?déshez is juthat az MTV-ben, hálásnak kell lennünk. S bár az efféle hírekr?l a jobboldali térfélen taktikusan hallgatni illik, mi igyekezzünk csak tárgyszer?ek és igazságosak lenni.

Jáksó Lászlót szeretni vagy gy?lölni mindenkinek szíve joga. Ha visszarévedek a Heti Hetes cím? proletárhíradóban alakított mellékszerepére, József Attila halhatatlan sora jut eszembe: „okos urak közt játszottam a bambát…” Lássuk be, nem könny? mesterség az övé. Belesimulni mások gondolataiba, gazsulálni a humor nagyágyúinak, alájátszani mondjuk egy Hernádi Jucusnak, roppant nehézség? feladat.

Társaival együtt Jáksó László hosszú éveken át azok ellen f?tötte az embereket, akiknek a kegyelméb?l most busás szerz?déshez jut. Arra az Orbán Viktorra szórta, szórták vég nélkül a kis humorbonbonokat, akinek a második kormánya most tétlenül nézi, amint ezt a modoros és jelentéktelen álláshalmozót az új politika nagyágyúi, vagy nem is tudom, kik, közpénzb?l dédelgetik.

Az eset els? tanulsága tehát az, hogy a kétharmados gy?ztes tisztességgel megfizeti politikai ellenfeleit. De akkor hol a határ? Bajor Imrét megkínálják majd a f?m?sorid?vel? Vagy Mester Ákos 168 Óráját is megtámogatják a balfácán tolerancia jegyében? És ha alázatosan, lesütött szemmel bekopogtat valamelyik fontos ember ajtaján, Farkasházy Tivadar is kap pénzt, posztót, paripát?

A másik tanulság mer?ben erkölcsi természet?. Miközben teljesen apolitikus, „csak” munkájukat végz? televíziósokat is elbocsátottak százával a közszolgálati szférából, nehéz épkézláb magyarázatot találni arra a jogos kérdésre, hogy a Jáksónak „járó” súlyos százmilliókból nem kellett volna inkább ?ket megmenteni? Talán nem t?nik demagógiának, ha azt állítom, hogy az elbocsátások mögött hús-vér emberek, családok, gyermekek állnak… ?ket vagy Jáksót László szappanoperáját választja a polgári Magyarország?

A Jáksó-eset azonban csak tünete egy sokkal nagyobb rendellenességnek. És err?l feltétlenül szót kell ejtenünk.

A választási éjszakán megvilágosodott celebek, a kétharmadhoz dörgöl?dz? prozeliták, a dollártekintet? szerencselovagok nem alakíthatják az új Magyarországot. Nem, mert eddigi életüket éppen a mi értékeink tagadására építették. Nem hitelesek azért sem, mert ha fordul a kocka, újra baloldaliak lesznek: valójában sem hitük, sem erkölcsi hitelük, sem jöv?képük nincs. Ezekre az emberekre tehát nemzeti politikát építeni nem lehet.

2002 óta szívósan építkezik a magyar jobboldal. Közös akarásunknak, munkánknak, lelkesedésünknek az eredménye a tavalyi történelmi fordulat. Csakhogy az út még nem ért véget, és különösen a mostani kusza és néha oly reménytelen gazdasági helyzetben újra és újra meg kell szólítani az embereket, el kell érni a hozzánk hasonló értékrendet vallókat.

A Jáksó-üggyel és a hasonló balfogásokkal viszont elbizonytalanítjuk a saját táborunkat.

Üzenem annak, aki Jáksó László szerz?dését jó ötletnek tartotta, de legalábbis nem tett ellene semmit, hogy az ország roppant nehéz helyzetben van. Pattanásig feszült a hangulat – az indulatokat persze rendesen szítják jobbról és balról –, a társadalom lerongyolódott, az emberek rosszkedv?ek, fásultak, és tökéletesen elegük van a nagy ív? programokból.

Itt és most pont erre volt szükségünk. Jáksó László kistafírozására, kétmilliárdból.

Tudják, mennyi kétmilliárd forint? Pontosan ennyi jut a Nemzeti Eszközkezel? Társaságnak a devizahitelesek megsegítésére. No comment…

Ha ilyen vállvonogatósan kötnek busás szerz?déseket az állítólag közszolgálativá pofozott televízióban, akkor miben is különbözünk a túloldaltól? És mit írjunk mi, jobboldali újságírók? Hallgassunk, mint a csuka, vagy vállaljuk a bels? bomlasztás vádját? Mit válaszoljunk azoknak, akik azt mondják majd nekünk, hogy ?k éppen a Jáksó-félék ellenében szavaztak a Fidesz–KDNP-re? Miféle értékrendszer, milyen gondolat jegyében kellene megvédenünk az ilyesfajta döntéseket?

Gyorsan felejtünk.

Nemcsak a magam, de minden jobboldali újságíró nevében, aki két cikluson keresztül, és még el?tte harcolt az országrontás ellen, írom a következ?ket. Nem Jáksó László e-mailjeit olvasgatta a titkosszolgálat éveken keresztül. Nem az ? telefonját hallgatták le. Nem Jáksó Lászlót fenyegették nemzetbiztonságiak kier?szakolt kávézás közben, nem ?t rabosították, nem ?t ítélték felfüggesztett szabadságvesztésre. Nem Jáksó vágta Gyurcsány szemébe az igazságot, amikor annak még egzisztenciális tétje volt. Nem Jáksó László magánéletét kutatták titkosszolgálati eszközökkel. És nem Jáksó László és barátai hisznek ma is a polgári Magyarországban, mindannyiunk közös hazájában.

Nem ?, nem ?k, hanem mi. Mi, akik beleszülettünk, és nem belebotlottunk a nemzeti gondolatba.

Ideje észhez térni, és betartani az elemi tisztesség szabályait. Amelyek sorában az els?, a legfontosabb Eger 1552-es ostroma, Dobó István ideje óta mit sem változott: az ellenséggel nem barátkozunk! Ha pedig mégis ?ket választjuk, akkor semmiben nem különbözünk a túloldaltól.

Vannak bonyolult ügyek, ez nem az. Azt is mondhatnánk, kristálytisztán egyszer?.

Szentesi Zöldi László, magyarhirlap.hu

Ajánló